

Въ с. Мандра Полкътъ престоа до 21-и декемврий, включително, като всъки день отиваше да работи по позицията при Домусъ Домларж, която бѣше отдалечена на седемъ километра отъ това село. Така че за отиване и връщане ежедневно хората пжтуваха по 14 клм. Тѣзи „преходи“, заедно съ непрекъснатата работа по позицията и студеното, влажно време, доведоха хората до ново изтощение на силитѣ. Брѣятъ на заболѣлитѣ започна наново да се увеличава, а, освенъ това, войницитѣ простиваха поради постоянното измокряне на краката (богушитѣ имъ се бѣха изпокжсали, а царвулитѣ, които се замѣняха, не можеха да предпазятъ краката при мокро време).

На 11-и декемврий въ с. Мандра пристигнаха отъ В.-Търново 1000 души опълченци съ трима офицера; 700 души отъ тѣхъ бѣха разпредѣлени между ротитѣ за попълване състава. Подпоручикъ Маневъ, единъ отъ дошлитѣ офицери, бѣ назначенъ за началникъ на Телефонната команда, а нейниятъ началникъ, подпоручикъ Миховъ, отиде младши офицеръ въ 12-а рота. Останалитѣ допълняващи войници, заедно съ другитѣ двама офицери, бѣха изпратени да попълнятъ 46-и пех. полкъ въ гр. Странджа.

Нѣколко деня по-късно пристигнаха отъ В.-Търново нови 710 млади войника, водени отъ оздравѣлия раненъ подпоручикъ Фурнаджиевъ. Тѣ сжщо бѣха разпредѣлени между ротитѣ.

За подпомагане действията на Главната съпротивителна позиция, въ случай че се подновятъ военнитѣ действия, формирана бѣ Ловджийска команда отъ 192 подобрани релника, подъ командата на подпоручикъ Никола х. Петковъ. Тази команда имаше общи упжтвания — да се подготви да действува партизански (четнишки начинъ) въ участъка Домусъ Домларж — Тарфа — Чифликъкой — Кушъ Кая тепе — Сая. Въ този районъ тя произвеждаше по-после редовни занятия.

На 16-и декемврий въ с. Мандра, при тържествена обстановка — молебень и парадъ, командирътъ на полка раздаде на отличилитѣ се въ бойветѣ войници знака на ордена „За храбрость“.

На 22-и декемврий рано сутринъта 18-и полкъ напустна с. Мандра и по пжтя Сая — Еникъкой — Бунарджи — Голѣмъ Манукъ се отправи за Сарай. На 22-и декемврий той ношува въ Голѣмъ Манукъ, а на следния день стигна въ Сарай, и се разположи по квартира въ сжщитѣ кжщи, които заемаше по-преди. За охранение на позицията и на артилерията въ участъка на 2/5-а бригада, въ с. Мандра бѣ оставена 1-а дружина отъ Полка. (1/18-а дружина изпълняваше тази задача, като поредъ оставяше две роти на позицията и две въ селото, на почивка).

Въ гр. Сарай 18-и пех. полкъ остана до 18-и януарий 1913 година, т. е. до надвечерието на новото започване действията съ Турция. До този день времето за чиноветѣ отъ Полка протичаше безъ особени събития. Ежедневно се произвеждаха занятия, предимно по бойната подготовка на взвода и ротата, и се извършваха разни домакински работи. Презъ празниците, доколкото обстановката позволяваше, се правѣха обикновени черкувания, молебени и паради, следъ което се уреждаха игри и веселби. Тѣзи малки тържества